

[Christmas Møller.]

paa Linie med, hvad der af tidligere Regeringer og ogsaa af den nuværende Regering er ydet overfor andre Arbejdsløshedskasser. Man maa jo ogsaa kunne se denne Hjælp under den Synsvinkel, at der er ydet en betydelig Krisehjælp til Landbruget, til Ejerne af de faste Ejendomme, hvorfor man ogsaa yder Landbrugets Arbejdere denne Hjælp, som dog ikke er anderledes end, at den ydes i Form af et Laan. Men det synes jeg ikke, man kan benytte som Argument for, at man f. Eks. her skulde gaa betydelig videre.

Jeg synes, at man derom maa sige, at det havde været rimeligt, om Regeringen og Rigsdagen var blevet enige om at stille en vis Garanti til Raadighed. Vi har ikke ønsket, hvad Venstres Ændringsforslag gaar ud paa, at det Beløb, der skulde garanteres for, i den Forstand var ubegrænset. Vi har sagt, at det maatte være begrænset. Jeg har forstaaet Venstres Udvalgsmedlemmer — det fremgaar ogsaa af Betænkningen — saaledes, at i det Øjeblik, der var blevet vist Forhandlingsvillie fra anden Side end vor overfor en Begrænsning af Beløbet, vilde man ogsaa have været villig til at drøfte dette.

Jeg ved ikke, om det er muligt under denne Sags videre Behandling at finde Vej frem paa dette Punkt. Jeg tror, det vilde være forstandigt, om Regeringen søgte at gøre dette. Jeg skal paa nærværende Tidspunkt sige, at for det Hovedændringsforslag, der foreligger, vil mit Parti ikke kunne stemme, men vil undlade at stemme. Men jeg vil udtale, at vi vilde finde det rimeligt og naturligt, om Regeringen tog en Forhandling op om en begrænset Garanti for et Forslag, som jo ikke behøvede nøjagtig til Punkt og Prikke i alle Enkeltheder at være det samme, som Venstres Medlemmer har stillet. Med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 2—18 skal jeg udtale, at da mit Parti ikke vil medvirke til Gennemførelsen af den højtærede Justitsministers Forslag, vil vi heller ikke blande os i de Ændringsforslag, som et Flertal med Tilslutning af Justitsministeren har stillet, men vil heller ikke modsætte os deres Fremme.

Rasmussen (Gylling): Jeg skal paa mit Partis Vegne give det foreliggende Forslag Tilslutning. Det var et uhyre mørkt og trist Billede, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal trak op her før, da han gengav, hvorledes Situationen er for det danske Landbrug, og hvorledes det i den kommende Sommer vil udvikle sig. Det er

maaske rigtigt, at Udviklingen vil gaa saadan; vi, der færdes daglig derude, har alle Øje for de store Vanskeligheder, som Landbruget er ude i. Men naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtaler, at Regeringspartierne kun har eet Svar overfor denne Situation, og det er en Afvisning, vil jeg tillade mig at protestere herimod.

Det Lovforslag, vi behandler, er jo et Led i en Række Lovforslag, som dels er vedtaget og dels endnu er til Behandling, Lovforslag, der hver især gaar ud paa at yde Landbruget en virksom Støtte. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet og maa altsaa mene, at de Lovforslag, der er vedtaget i den Henseende, ikke har virket saaledes. Jeg skal pege paa, at baade Kriselovforslaget, Lovforslaget om Akkord og Lovforslaget om Standsning af Tvangsauktioner alle har været en fortsat Kæde af Lovforslag, der ydede midlertidig Støtte i de Vanskeligheder, Landbruget i saa høj Grad er ude for.

Det ærede Medlem ridsede en fortvivlet Situation op for Landbruget, et fuldkomment Sammenbrud for det danske Landbrug, endog til første Termin. Det er muligt, det bliver saa galt; men hvis Staten i Henhold til dette Lovforslag skulde yde Støtte og gaa ind som Garant for de Landbrugere, der lider Sammenbrud, vil enhver kunne forstaa, at der vilde kræves umaadelige Summer af Statskassen. Man kan derfor ikke fremhæve, at Landbruget staar overfor en fuldkommen økonomisk Ruin, og samtidig sige, at man kan begrænse den Risiko, Staten gaar ind i, til et ganske lille Beløb. Begge Dele kan ikke passe.

Den principielle Uenighed mellem Regeringspartierne og Oppositionspartiernes Standpunkt drejer sig om, hvorvidt der er nogen Rimelighed for, at Staten skal garantere Penge, som i Virkeligheden er tabt. Hvis det ærede Medlems Udtalelser holder Stik, kræves i Virkeligheden ved det af Partiet Venstre stillede Ændringsforslag, at Staten skal have Ansvaret for en stor Del af de Beløb, der er indsat i det danske Landbrug, i Fiskerifartøjer og andetsteds. Der kan blive Tale om Krav af ganske ufatteligt stort Omfang, saa at det i en saa anspændt økonomisk Situation som den, vi befinder os i, synes mig umuligt at gaa ind for noget saadant.

Nu ved jeg meget vel — det blev ogsaa berørt af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal —, at Venstre har stillet sig imødekommende overfor en Begrænsning af dette Krav. Men hvorledes kan man i Grunden begrænse Beløbet til 5 eller 8 Mill. Kr.,